

Wkład w opracowanie konwencji wniosły wszystkie państwa członkowskie Rady Europy w tym Polska, która jest członkiem Rady Europy od 1991 roku i uczestniczyła w całym procesie przygotowania treści Konwencji.

Coś takiego jak „ideologia gender” nie istnieje. Gender to pojęcie naukowe i oznacza płę społeczno-kulturową. Każdy i każda z nas ma gender. Dlatego na przykład w Polsce większość mężczyzn nie nosi sukienek, ale w niektórych krajach tak.

Konwencja nie walczy z rodziną, lecz z przemocą. Nawet jeśli dzieje się w rodzinie.

FAKTY

MITY I FAKTY NA TEMAT KONWENCJI STAMBULSKIEJ

**MIT: Konwencja
stambulska jest
dokumentem
zagranicznym,
narzuconym
przez Europę**

FAKT

Przyjęcie tego dokumentu poprzedziły liczne dyskusje, a tekst został jednogłośnie przyjęty przez Komitet Ministrów Rady Europy. Komitet Ministrów Rady Europy składa się z przedstawicieli ministrów spraw zagranicznych 47 państw członkowskich w tym Polski. Ministrowie wraz z przedstawicielami Ministerstwa Sprawiedliwości i pracowników Stałych Przedstawicielstw państw przy Radzie Europy byli zaangażowani w przygotowanie konwencji. Wkład w opracowanie konwencji wniosły zatem wszystkie państwa członkowskie Rady Europy w tym Polska, która jest członkiem Rady Europy od 1991 roku i uczestniczyła w całym procesie przygotowania treści Konwencji.

FAKT

Konwencja nie walczy z rodziną, lecz z przemocą. Nawet jeśli dzieje się w rodzinie. Konwencja Stambulska nie zawiera definicji „rodziny”, nie ustanawia ani nie promuje żadnego szczególnego typu relacji rodzinnych. Natomiast potępia przemoc wobec kobiet i przemoc domową oraz zapewnia kobietom i ich dzieciom odpowiednią ochronę i wsparcie. Prawdziwym zagrożeniem dla rodzin jest sama przemoc, a nie środki mające na celu ochronę i wsparcie jej ofiar.

**MIT: Konwencja
prowadzi do
zniszczenia
tradycyjnej
rodziny**

MIT: Konwencja stambulska opiera się o założenia ideologii gender

FAKT

Konwencja stambulska nie ma na celu wyeliminowania różnic między kobietami i mężczyznami i nie sugeruje, że kobiety i mężczyźni są lub powinni być tacy sami. Jednocześnie Konwencja wymaga podjęcia środków przeciwdziałających pogładowi, że kobiety są gorsze od mężczyzn.

FAKT

Coś takiego jak „ideologia gender” nie istnieje. Gender to pojęcie naukowe i oznacza płeć społeczno-kulturową. Każdy i każda z nas ma gender, czyli zestaw cech i ról przypisane w danej kulturze do każdej z płci. Dlatego na przykład w Polsce większość mężczyzn nie nosi sukienek, ale w niektórych krajach to jest O.K.

Pojęcia gender i „równouprawnienie płci” (gender equality) nie są czymś nowym ani niezgodnym z międzynarodowym, europejskim i krajowym ustawodawstwem. 1 na 3 kobiety na świecie doświadczyła przemocy domowej, jest to forma przemocy, która dotyka kobiety o wiele częściej niż mężczyzn. Dlatego też w Konwencji stambulskiej uznano, że przemoc wobec kobiet jest formą dyskryminacji kobiet, a więc przemoc ma „genderowy” charakter.

**MIT: Konwencja
dąży do
„wyeliminowania
różnic” między
kobietami
i mężczyznami
i zaprzecza ich
różnicom**

MIT: Jedynym sposobem na ograniczenie przemocy wobec kobiet jest wsparcie tradycyjnych wartości i wychowania w tym zakresie, ponieważ właśnie wśród tych wartości na czołowym miejscu znajduje się szacunek dla kobiet i bezwzględny nakaz ich ochrony

FAKT

Sposobów na ograniczanie przemocy wobec kobiet jest wiele. Ale nikt nie wymyślił jeszcze jednego najbardziej skutecznego. Jeszcze żaden kraj – ani ten, w którym tradycyjne wartości są na pierwszym miejscu ani żaden inny – nie poradził sobie w pełni ze zjawiskiem przemocy wobec kobiet. Konwencja jest wynikiem wielu lat doświadczeń i pracy oraz debaty ekspertek_ów i specjalistek_ów z tej dziedziny z krajów należących do Rady Europy i próbą znalezienia bardziej skutecznego rozwiązania problemu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, ponieważ dotychczasowe wysiłki nie przynosiły oczekiwanych rezultatów. Poza tym, gdyby było tak, że to wartości tradycyjne są najbardziej skuteczną formą zapobiegania przemocy, w takich rodzinach nie dochodziłoby do niej. Jednak wszystkie badania pokazują, że przemoc wobec kobiet i w rodzinie, mimo deklarowanego szacunku i nakazu ich ochrony, ma miejsce także w tradycyjnych rodzinach.

MIT: Konwencja wprowadza do prawa krajowego małżeństwa osób tej samej płci, a także pojęcia „orientacji seksualnej” i „tożsamości płciowej”

FAKT

Konwencja stambulska nie ustanawia nowych standardów ani wymogów w zakresie tożsamości płciowej i orientacji seksualnej, w tym w zakresie prawnego uznawania par osób tej samej płci. Konwencja stambulska w żaden sposób nie wpływa na krajowe ustawodawstwo dotyczące małżeństwa. Pojęcia „orientacja seksualna” i „tożsamość płciowa” są już zawarte w prawie polskim (m.in. w kodeksie pracy, w ustawie antydyskryminacyjnej) i zawierają konkretne artykuły w prawie, które dotyczą dyskryminacji i równych praw. Podejście Konwencji do tej kwestii jest takie samo: orientacja seksualna i tożsamość płciowa nie mogą być wykorzystywane jako podstawa do usprawiedliwiania przemocy.

FAKT

Konwencja nie odnosi się do norm i przekonań religijnych. Podkreśla jednak, że kultura, zwyczaje, religia, tradycja lub tak zwany „honor” nie powinny być wykorzystywane jako usprawiedliwienie dla jakichkolwiek aktów przemocy. Konwencja została ratyfikowana przez wiele krajów o silnych tradycjach religijnych, w tym Serbię, Grecję, Cypr, Czarnogórę, Gruzję, Hiszpanię, San Marino i Włochy.

**MIT:
Konwencja jest
sprzeczna
z naszą tradycją
i religią**

MIT:
**Konwencja
chroni tylko
kobiety i daje
im przywileje**

FAKT

Konwencja stambulska koncentruje się na kobietach, ponieważ obejmuje formy przemocy, których doświadczają tylko kobiety (np. przymusowa aborcja, okaleczanie żeńskich narządów płciowych) lub z którymi kobiety spotykają się znacznie częściej niż mężczyźni (np. przemoc seksualna i gwałt, stalking, molestowanie seksualne, przemoc domowa, przymusowe małżeństwo, przymusowa sterylizacja). Konwencja zachęca jednak do stosowania jej postanowień wobec wszystkich ofiar przemocy domowej, w tym mężczyzn i dzieci.

FAKT

Konwencja stambulska uznaje edukację za ważny aspekt zapobiegania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, ponieważ postawy, przekonania i wzorce zachowań są kształtowane na bardzo wczesnym etapie życia. Konwencja pozwala jednak państwom na elastyczność w decydowaniu według własnego uznania, kiedy i jak poruszać kwestie równości płci, wzajemnego szacunku i braku przemocy w formalnych lub nieformalnych środowiskach edukacyjnych. Reprodukowanie stereotypowych wzorców zachowań w edukacji oznacza ograniczanie rozwoju naturalnych talentów i zdolności dziewcząt i chłopców, ich wyborów edukacyjnych i zawodowych, a także możliwości życiowych.

**MIT: Konwencja
zachęca państwa do
ingerencji w proces
edukacji i chce
zakazać rodzicom
wychowywania
dzieci zgodnie
z własnymi
przekonaniami**

Broszura powstała w ramach kampanii realizowanej przez Feminotekę w projekcie "Antyprzemocowa Sieć Kobiet" finansowanym z Programu Aktywni Obywatele – Program Krajowy, finansowanego z Funduszy EOG oraz przy wsparciu finansowym Rady Europy.

Poglądy wyrażone w materiale nie mogą być w żaden sposób traktowane jako odzwierciedlenie oficjalnej opinii Rady Europy.

Iceland
Liechtenstein
Norway

**Active
citizens fund**

FAKTY

Konwencja stambulska to złoty standard międzynarodowych aktów prawnych. Zbiera doświadczenia i dobre praktyki na temat przemocy wobec kobiet i przemocy domowej z całego świata.

Dzięki niej zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet i przemocy domowej nie jest jedynie kwestią dobrej woli państwa, lecz obowiązkiem prawnym.

Inspiruje do działania. Jest motorem zmian w reagowaniu na przemoc wobec kobiet i przemoc domową.

Ratuje życie.

